

Offentliggjort d. 4. januar 2014

Arveafgift -lån til barn - successiv eftergivelse ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Der spekuleres ofte i udnyttelse af det årlige bundfradrag i afgift ved gaveoverdragelser til barnet. En af de anvendte fremgangsmåder er at overdrage en større sum penge til barnet, og herefter nedskrive beløbet med en årlig gave til barnet ved eftergivelse af et beløb svarende til det årlige bundfradrag. Spørgeren ønsker oplyst om denne model holder vand.

Spørgsmål 1645

Skattemæssige regler om lån på anfordring til børn spøger stadig i mit hoved.

I 2010 gav jeg min datter et lån på 500.000 kr. på anfordring, hvis nu hun skulle få brug for det. Hvert år underskriver vi gældsbrev og gavebrev. Hun har ikke brugt dem. De står på en konto.

Det blev jeg anbefalet af en advokat i forbindelse med arv fra mine forældre. Jeg har senere kontaktet advokaten efter at have læst dine indlæg. Men det skulle være ok ifølge ham.

Men i et af dine indlæg lørdag den 14. april 2012 skriver du bl.a., at: "det skal være et reelt lån" og senere, at "...når lånet er nedbragt til 0 kr.....kunne være meget vanskeligt at overbevise skattevæsenet om,at barnet skulle tilbage betale lånet fuldt og effektivt."

Offentliggjort d. 4. januar 2014

Men det ser jo ud til, at det er netop, hvad jeg kommer til at gøre – nemlig at lånet virker som en gave.

Jeg kan jo ophæve lånet på anfordring indenfor 14 dage, så vidt jeg har forstået.

Ville det derfor være en god idé at overføre den resterende gæld for 2014 på 205.600 kr. til min egen konto?

Og skal der udfyldes en formular for ophævelse af lån for at tilfredsstille skattevæsenet?
Og skal vi fremover underskrive formular til gavebrev?

Eller hvad synes du, at jeg skal gøre?

Venlig hilsen

VGH

Svar

Jeg forstår Deres brev således, at De har udlånt 500.000 kr. til Deres datter, og videre, at De hvert år eftergiver Deres datter en del af dette beløb som en gave til hende.

Men som De selv er inde på, fremtræder dette gældsforhold med løbende gældseftergivelse efter min opfattelse – og set i bagklogskabens ulideligt klare lys – unægteligt som en ”arrangement”, der ikke har andet formål end at spare gaveafgift af en kontant gave på 500.000 kr.

Der er blandt skatterådgivere delte meninger om de skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser af et sådant arrangement.

Som anført i Spørg om Penge den 14. april 2012 har jeg - med afsæt i skattevæsenets praksis om rentefri lån i familieforhold - bl.a. givet udtryk for, at skattevæsenet som udgangspunkt accepterer, at rentefri lån i familieforhold ikke giver anledning til særlige

Offentliggjort d. 4. januar 2014

skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser, når lånet ydes på anfordringsvilkår. At lånet er ydet på anfordringsvilkår betyder ganske enkelt, at långiveren, dvs. forældrene, kan kræve lånet betalt tilbage med dags varsel, dvs. ”på anfordring”.

Men som også anført, er det efter min opfattelse en forudsætning for at anerkende det rentefri lån som et ”lån” – og ikke som en gave, at der vitterligt også er tale om et lån, og ikke en gave, der blot er iklædt formen af et lån. Jeg tilkendegav også, at det i sidste ende vil bero på skattevæsenets vurdering af de konkrete forhold i sagen, om der er tale om et lån eller en afgiftspligtig gave.

Andre rådgivere har gennem tiden givet udtryk for den holdning, at anfordringslån i familieforhold, hvor lånet afvikles successivt ved en delvis eftergivelse af gælden en gang om året, er uproblematisk og altså ”efter bogen” – alt med den konsekvens, at skattevæsenet ikke kan gribe ind og opkræve afgifter eller skatter af beløbet.

Det gør ikke sagen mindre kompliceret, at området for rentefri lån i familieforhold er et gråzone-område præget af skattepolitiske overvejelser og synspunkter, hvor praksis på området i hvert fald tidligere har været således, at anfordringslån hverken medfører indkomstskattepligt eller gaveafgiftspligt for låntageren.

I det skatteretlige fagtidsskrift *Tidsskrift for Skatter og Afgifter* har chefkonsulent ved SKAT, Jørn O. Dysted, og afdelingsleder ved SKAT, Leo Holm, der tillige er landsformand for SRF Skattefaglig Forening, tidligere skatterevisorforeningen, givet udtryk for en mere kritisk tilgangsvinkel til skattevæsenets egen hidtidige praksis om bl.a. anfordringslån i familieforhold. De to forfatteres kritik er bl.a. baseret på en række af de artikler, der har været bragt i *Spørg om Penge*, og som er delvis citeret i fagtidsskriftet. Forfatterne er enige i mine synspunkter, hvor der sættes spørgsmålstegn ved holdbarheden af en disposition, hvor der foretages et udlån til barnet, der herefter udelukkende afvikles – og nok er tænkt at skulle afvikles - ved efterfølgende successive afgiftsfrie gavedispositioner til barnet. De to medarbejdere fra SKAT oplyser i deres artikel bl.a., at ”...det må forventes at skattemyndighederne tager hele området med anfordringsmellemværender under behandling, når der henses til de strømninger, der er påvist i den nyere lovgivning, kombineret med den betydning anfordringsmellemværender har i for-

Offentliggjort d. 4. januar 2014

bindelse med kreditgivning ved generationsskifter og i familieforhold i almindelighed.”

Efter min opfattelse bør etablering af sådanne anfordringslån overvejes ganske nøje. Er parterne i tvivl om, hvorvidt skattevæsenet kan acceptere et anfordringslån under de givne omstændigheder, er den enkleste og mest sikre fremgangsmåde i alle tilfælde ganske enkelt at forelægge sagen for skattevæsenet og anmode om et bindende svar vedrørende de skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser af låneforholdet.

Vedrørende Deres konkrete tilgodehavende hos Deres datter, der aktuelt er nedskrevet fra 500.000 kr. til godt 200.000 kr., vil jeg anbefale Dem at kontakte en sagkyndig for en nærmere vurdering af låneforholdet, herunder i første række de underliggende dokumenter, før De foretager yderligere dispositioner i sagen.

Som allerede nævnt fremtræder dette gældsforhold med løbende gældseftergivelse efter min opfattelse umiddelbart som et ”arrangement”, der ikke har andet formål end at spare gaveafgift af en gave på 500.000 kr., men konkrete forhold kan føre frem til en anden vurdering. En sagkyndig bør have det fulde beslutningsgrundlag, før der ydes rådgivning herom.

Jeg vil afslutningsvist tilføje, at det måske netop i Deres situation, hvor Deres datter rent faktisk ikke har haft brug for pengene, unægtelig havde været noget lettere ”blot” at overføre det årlige afgiftsfri beløb på 59.800 kr. (2014) som en gave til hende. Alternativt havde det måske været en mulighed at overføre en del af arven efter Deres forældre direkte til Deres datter. Herved ville De formentlig umiddelbart kunne have sparet den afgift, som De nu forsøger at undgå gennem etablering af et låneforhold.

— o —